

Lovforslag nr. L 180. Fremsat den 30. april 1991 af trafikministeren (Ikast)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om hyrekørsel

§ 1

I lov nr. 296 af 8. juni 1978 om hyrekørsel foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) såfremt ansøgeren til en bevilling har betydelig forfalden gæld til det offentlige.«

2. I § 7, stk. 3, indsættes efter »stk. 1, nr. 2«: »og 3«

3. I § 8 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. En bevilling kan endvidere tilbagekaldes af den, der har meddelt bevillingen, såfremt indehaveren har betydelig forfalden gæld til det offentlige. Bevillingen kan tilbagekaldes på tid fra 1-5 år eller indtil videre.«

Stk. 3 bliver herefter til stk. 4.

4. § 8, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. En afgørelse i henhold til stk. 1-3 skal meddeles ved anbefalet brev. En afgørelse i henhold til stk. 1 skal indeholde oplysning om adgangen efter § 9, stk. 1, til at indbringe sagen for trafikministeren og om fristen herfor. En afgørelse i henhold til stk. 2 og 3 skal indeholde oplysning om adgangen efter § 9, stk. 2 og 3, til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.«

5. I § 9 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. En afgørelse efter § 8, stk. 3, kan af den afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for den myndighed, der har tilbagekaldt bevillingen inden 4 uger efter, at afgørel-

sen er meddelt den pågældende. Myndigheden anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve hyrekørselsvirksomheden. Ankes en dom, hvorved en tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at hyrekørselsvirksomheden ikke må drives under ankesagens behandling.«

Stk. 3 bliver herefter til stk. 4.

6. § 9, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. En tilbagekaldelse efter § 8, stk. 2 og 3, kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt tilbagekaldelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år efter, at ophævelse senest er nægtet ved dom. § 9, stk. 2, 2. og 3. pkt., samt § 9, stk. 3, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

7. § 10, 1. pkt., affattes således:

»Beføjelser, som efter §§ 2, 6, stk. 3, 7, stk. 1, og 8, stk. 1-3, er tillagt kommunalbestyrelsen, udøves i Københavns og Frederiksberg kommuner samt kommunerne i Københavns amt af et hyrevognsnævn for Storkøbenhavn.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Der har i Finansministeriet været gennemført et udvalgsarbejde vedrørende restancer til det offentlige, bl.a. med deltagelse af repræsentanter for Foreningen af Pantefogder i Danmark. Resultatet af dette arbejde viste, at der på hyrekørselsområdet er særlig mange selvstændige erhvervsdrivende, der skylder skat, moms o.s.v. til det offentlige. Det kan i øvrigt oplyses, at der siden 1986 i Sverige har været mulighed for at udstede et næringsforbud, hvis en person i betydeligt omfang (»avsevård omfattning«) har undladt at betale skatter, told eller afgifter.

Den eksisterende lov om hyrekørsel indeholder ikke tilstrækkelig hjemmel til at nægte udstedelse af en hyrekørselsbevilling eller tilbagekaldelse af en allerede udstedt bevilling i tilfælde, hvor ansøgeren eller bevillingshaveren har betydelig forfalden gæld til det offentlige, navnlig i form af skatte- og momsrestancer.

Med henblik på at nedbringe de store restancer til det offentlige foreslås det, at hyrekørselsloven ændres, således at en bevilling kan nægtes henholdsvis tilbagekaldes, såfremt ansøgeren eller bevillingshaveren har betydelig forfalden gæld til det offentlige.

Bevillingsmyndigheden vil kunne indhente de oplysninger om en ansøgers eller bevillingshavers økonomiske forhold fra andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at afgøre, om den pågældende har en betydelig forfalden gæld til det offentlige.

Endvidere vil offentlige myndigheder som f.eks. skattevæsenet kunne underrette bevillingsmyndigheden, hvis en bevillingshavers restancer skønnes at have betydning for, om bevillingen skal tilbagekaldes. Bevillingsmyndigheden skal på grundlag af en sådan underretning tage initiativ til, at der rejses sag om tilbagekaldelse af bevillingen.

Lovforslaget vil ikke medføre øget administration, men vil kunne indebære øgede udgifter for kommunerne og Storkøbenhavns Hyrevognsnævn i forbindelse med retssager vedrørende bevillingstilbagekaldelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

§ 1

Til nr. 1-2

Forslaget indebærer, at de bevillingsudstedende myndigheder (kommunalbestyrelserne og Storkøbenhavns Hyrevognsnævn for så vidt angår København og Frederiksberg kommuner samt Københavns Amt) kan nægte at udstede en bevilling til hyrekørsel, såfremt ansøgeren har betydelig forfalden gæld til det offentlige, navnlig i form af skatterestancer og manglende momsindbetalinger.

Ved betydelig gæld forstås skyldige beløb af en vis størrelse. Har en ansøger forfalden gæld til det offentlige i størrelsesordenen ca. 50.000 kr., vil dette i almindelighed være tilstrækkeligt til at nægte ansøgeren bevilling til hyrekørsel.

Det er ikke afgørende, om gælden vedrører hyrekørselsvirksomheden i henhold til en tidligere eller en eksisterende bevilling. Anden gæld, der hidrører fra tidligere virksomhed eller ansættelsesforhold, vil kunne medføre nægtelse, såfremt gælden er af en sådan størrelse, at det må antages, at der fremtidig vil opstå restancer til det offentlige, hvis der gives bevilling til hyrekørselsvirksomhed.

Ved vurderingen af, om der foreligger en væsentlig gældspost, må der tages hensyn til den almindelige pris- og lønudvikling.

En afgørelse om nægtelse vil efter forslaget kunne indbringes for trafikministeren, svarende til den eksisterende ordning, når nægtelsen sker under henvisning til, at ansøgeren har udvist en sådan adfærd, der giver grund til at antage, at han ikke vil drive hyrekørselsvirksomheden på forsvarlig måde, jf. den gældende lovs § 8, stk. 2.

Til nr. 3-6

Forslaget indebærer, at de bevillingsudstedende myndigheder kan tilbagekalde en bevilling, såfremt bevillingshaveren har betydelig forfalden gæld til det offentlige.

Ved betydelig gæld forstås skyldige beløb af en vis størrelse. Det er dog samtidig klart, at der må kræves mere graverende forhold end ved nægtelse af en bevilling, før en bevilling – der måske har været udnyttet i en årrække uden problemer – kan tilbagekaldes under henvisning til, at bevillingshaveren er i restance til det offentlige.

Har bevillingshaveren en forfalden gæld til det offentlige i størrelsesordenen ca. 100.000 kr., vil dette kunne være tilstrækkeligt til at tilbagekalde bevillingen. I vurderingen heraf bør det indgå, om gælden er pludselig opstået, eller om den gennem længere tid er vokset, og om der i denne forbindelse er truffet effektive foranstaltninger fra bevillingshaverens side til nedbringelse af gælden inden for en rimelig tidsfrist. Ved afgørelsen om tilbagekaldelse skal der lægges vægt på, om gælden vedrører hyrekørselsvirksomheden.

Det forudsættes, at den bevillingsudstedende myndighed, forud for en eventuel tilbagekaldelse, meddeler bevillingshaveren, hvilke konsekvenser (tilbagekaldelse) en fortsat betydelig restance kan få, således at bevillingshaveren har mulighed for at indfri denne restance inden for en rimelig tidsfrist.

En afgørelse om tilbagekaldelse vil efter forslaget kunne forlanges indbragt for domstolene af den, afgørelsen vedrører. I modsætning til den eksisterende ordning i lovens § 9, stk. 2, har anmodning om sagsanlæg ikke opsættende virkning på tilbagekaldelsen. Dette skyldes, at afgrænsningen af de forhold, der

kan medføre bevillingstilbagekaldelse, er langt mere klar end afgrænsningen i § 9, stk. 2, hvor det skal bevises, at bevillingshaveren har gjort sig skyld i forhold, der giver grund til at antage, at han ikke fremtidig vil drive hyrekørselsvirksomheden på forsvarlig måde, jf. § 8, stk. 2, i lov om hyrekørsel.

En tilsvarende bestemmelse om, at en begæring om domstolsprøvelse som udgangspunkt ikke tillægges opsættende virkning, findes i § 22 i lov om spillekasinøer (lov nr. 397 af 13. juni 1990).

Til nr. 7

Der er alene tale om en konsekvensændring, idet § 10 indeholder en oprensning af de beføjelser, der i lovens øvrige bestemmelser er tillagt kommunalbestyrelsen, men som i det storkøbenhavnske område – bestående af Københavns og Frederiksberg kommuner samt kommunerne i Københavns Amt – er tillagt Storkøbenhavns Hyrevognsnavn.

§ 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1991. Den foreslåede regel finder også anvendelse på ansøgninger om bevillinger, der er indgivet før den 1. juli 1991, men ikke færdigbehandlet på dette tidspunkt. Det forudsættes, at det ved en afgørelse om tilbagekaldelse af en bevilling tillægges en vis betydning, om gælden helt eller delvis er forfaldet inden lovens ikrafttræden, således at der stilles noget strengere krav til en tilbagekaldelse i disse tilfælde.

Bilag

I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget

§ 1

I lov nr. 296 af 8. juni 1978 om hyrekørsel foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) såfremt ansøgeren til en bevilling har betydelig forfalden gæld til det offentlige.«

§ 7. Bevilling og godkendelse i henhold til loven eller forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, kan nægtes i følgende tilfælde:

- 1) under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2,
- 2) såfremt ansøgeren i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at han ikke vil drive hyrevognsvirksomhed på forsvarlig måde.

2. I § 7, stk. 3, indsættes efter »stk. 1, nr. 2«: »og 3«

§ 7. ---

Stk. 3. En afgørelse truffet efter stk. 1, nr. 2, kan indbringes for ministeren for offentlige arbejder inden for en frist af 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt ansøgeren, hvilket skal ske ved anbefalet brev.

3. I § 8 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. En bevilling kan endvidere tilbagekaldes af den, der har meddelt bevillingen, såfremt indehaveren har betydelig forfalden gæld til det offentlige. Bevillingen kan tilbagekaldes på tid fra 1-5 år eller indtil videre.«

Stk. 3 bliver herefter til stk. 4.

4. § 8, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. En afgørelse i henhold til stk. 1-3 skal meddeles ved anbefalet brev. En afgørelse i henhold til stk. 1 skal indeholde oplysning om adgangen efter § 9, stk. 1, til at indbringe sagen for trafikministeren og om fristen herfor. En afgørelse i henhold til stk. 2 og 3 skal indeholde oplysning om adgangen efter § 9, stk. 2 og 3, til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.«

§ 8. ---

Stk. 3. En afgørelse i henhold til stk. 1 og 2 skal meddeles ved anbefalet brev. En afgørelse i henhold til stk. 1 skal indeholde oplysning om adgangen efter § 9, stk. 1, til at indbringe sagen for ministeren for offentlige arbejder og om fristen herfor. En afgørelse efter stk. 2 skal indeholde oplysning om adgangen efter § 9, stk. 2, til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

5. I § 9 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. En afgørelse efter § 8, stk. 3, kan af den afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for den myndighed, der har tilbagekaldt bevillingen inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Myndigheden anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve hyrekørselsvirksomheden. Ankes en dom, hvorved en tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at hyrekørselsvirksomheden ikke må drives under ankesagens behandling.«

Stk. 3 bliver herefter til stk. 4.

6. § 9, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. En tilbagekaldelse efter § 8, stk. 2 og 3, kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt tilbagekaldelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år efter, at ophævelse senest er nægtet ved dom. § 9, stk. 2, 2. og 3. pkt., samt § 9, stk. 3, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

§ 9. ---

Stk. 3. En tilbagekaldelse efter § 8, stk. 2, kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt tilbagekaldelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år efter, at ophævelse senest er nægtet ved dom. § 9, stk. 2, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

7. § 10, 1. pkt., affattes således:

»Beføjelser, som efter §§ 2, 6, stk. 3, 7, stk. 1, og 8, stk. 1-3, er tillagt kommunalbestyrelsen, udøves i Københavns og Frederiksberg kommuner samt kommunerne i Københavns amt af et hyrevognsnævn for Storkøbenhavn.«

§ 10. Beføjelser, som efter §§ 2, 6, stk. 3, 7, stk. 1 og 8, stk 1 og 2, er tillagt kommunalbestyrelsen, udøves i Københavns og Frederiksberg kommuner samt kommunerne i Københavns amt af et hyrevognsnævn for Storkøbenhavn. Nævnet består af 4 medlemmer valgt af Københavns kommunalbestyrelse, 1 medlem valgt af Frederiksberg kommunalbestyrelse og 6 medlemmer valgt af Foreningen af Kommuner i Københavns amt.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1991.